

her i salen, være en omtale af fordele og ulemper.

Diskussionen om ulemper kontra fordele er ikke helt enkel, for hr. Frank Dahlgaard og jeg er jo ikke enige om, hvad der er fordele og ulemper. Derfor er det, jeg kan gøre i dag, at jeg kan nævne tre punkter, som af nogle anses for at være ulemper, men af andre, f.eks. mig selv, anses for at være en fordel.

Det, som nogle og vist også hr. Frank Dahlgaard anser for at være en ulempe, er, at hvis Danmark indtræder i euroen, ja, så forsvinder vores muligheder for at kunne devaluere. Det ser hr. Frank Dahlgaard tilsyneladende som en ulempe. Det ser jeg som en fordel, for den diskussion er jo for længst afhandlet. Vi har for længst lagt os fast på, at devalueringernes tid er forbi; også i krisesituationer vælger vi at gå andre veje.

Vi har igennem de sidste 17 år haft en fastkurspolitik i Danmark, og igennem de sidste 7 år har vi vist, at netop denne fastkurspolitik kan forenes med en god fremgang for nye job og for, at mange, mange flere mennesker kan komme i arbejde.

Mit spørgsmål er derfor, om hr. Frank Dahlgaard virkelig mener det alvorligt, at vi skulle forlade fastkurspolitikken. Det mener jeg ikke vi skal. Det ville være dybt skadeligt for Danmark, og det ville skabe ny usikkerhed for Danmark.

Det andet spørgsmål, der ofte har været kaldt en ulempe, hvilket jeg ikke mener det er, men det indgår i kategorien for nogle, er ulempen ved den faste fælles pengepolitik, hvis Danmark konjunkturmæssigt ikke er i fase med andre lande inden for euro-området.

Spørgsmålet er imidlertid, om der er tale om en ulempe i forhold til i dag. Med deltagelse i den aftale, vi har i ERM II, ved enhver her i salen, at det tager et sted omkring 2 timer, inden vi tilpasser os renteændringer i det øvrige Europa. Det er der ikke noget nyt i. Jeg gentager det bare som udtryk for, at vores pengepolitiske handlfrihed i dag seriøst set jo ikke er så stor, som man somme tider hører at nogle gerne vil give det indtryk af.

Endelig er der samarbejdet om finanspolitikken, som nogle mener er en ulempe. Det mener jeg er en fordel. Det forhindrer simpelt hen, at vi modarbejder hinanden, og det gør, at vi samarbejder til gavn for beskæftigelse og stabilitet.

Frank Dahlgaard (UP):

Når statsministeren siger, at vi ved at afskaffe kronen ikke kan devaluere den, så er det jo rigtigt. Statsministeren ser det ikke som nogen omkostning. Men vil statsministeren så ikke bekræfte, at når en devaluering er skidt – hvad jeg jo i hvert fald ikke mener den vil være altid, måske heller ikke om 100 år – så må en revaluering, altså det modsatte, en opskrivning af kronen, være godt. Og ligesom vi ikke kan nedskrive kronen, hvis vi afskaffer den, kan vi heller ikke opskrive den, altså gøre noget, der er godt.

Det må da være en ulempe, som statsministeren ikke fik nævnt her, men som statsministeren nu kan tage frem. Rent faktisk ligger der jo på Folketingets bord et seriøst forslag til folketingsbeslutning om at opskrive den danske krone med 3 pct. for at modvirke noget af den nedgang i kronekursen, der er kommet af, at vi følger med euroen.

Er det ikke korrekt, at her er en ulempe?

Egil Møller (DF):

Spørgsmålet til statsministeren går på, hvorvidt statsministeren er i stand til kort at beskrive de ulemper, der er, hvis man overgår til den nye valuta, den fælles valuta.

Statsministeren henviste i sit svar til hr. Frank Dahlgaard til, at der er en rapport på vej, som skulle beskrive nogle af disse fordele og ulemper. Jeg ved ikke, om statsministeren kan løfte sløret for, hvad det vil koste det danske samfund, hvor mange ting jo er nævnt i kroner – jeg tænker på tinglysning af pantebreve og lignende – og hvor man så måske skal have ændret dette til euro.

Jeg vil samtidig henlede opmærksomheden på, at i England har man fået opgjort, at det ville koste ca. 60 mia. kr., hvis man skulle erstatte det engelske pund med euroen. Hvis vi regner med, at det bare er en tiendedel, det vil koste her i landet, ja, så er det jo 6 mia. kr. Kan statsministeren bekræfte, at det er nogenlunde den størrelsesorden?

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, det var et interessant svar, som kom fra statsministeren. Der var ingen som helst indrømmelse af, at der kunne være ulemper – helt unuanceret kun fordele.

Jeg vil godt spørge, om det virkelig er sådan, statsministeren opfatter det her. Er det aldrig sådan, at statsministeren i sit lønkammer, når